

Rozporządzenie Nr 4/97
Wojewody Poznańskiego
z dnia 26 czerwca 1997 r.
w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art. 24 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 16 października 1991 roku o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 89, poz. 415, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 14, poz. 72 i Nr 43, poz. 272) zarządza się co następuje:

§1

Tworzy się Rogaliński Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmujący teren o dużych wartościach przyrodniczych, krajobrazowych, naukowo-dydaktycznych i kulturowych.

§2

1. Park obejmuje obszar o powierzchni 12 750 ha.
2. Granice tworzonego Parku przedstawiono na mapie w skali 1:25 000, uzupełnionej opisem granic stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

§3

Ochrona walorów Parku realizowana będzie przez wprowadzenie stosownych ograniczeń – zakazów i nakazów w zakresie działalności gospodarczej i rekreacyjnej, gwarantujących ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych.

§4

Na terenie Parku wprowadza się:

1. Zakazy:

- 1) wnoszenia obiektów, instalowania urządzeń powodujących ujemne oddziaływanie na środowisko i krajobraz,
- 2) wprowadzania zmian stosunków wodnych niekorzystnych dla środowiska,
- 3) dokonywania prac ziemnych naruszających w sposób trwały rzeźbę terenu,
- 4) eksploatacji surowców mineralnych z wyjątkiem potrzebnych do zaspokojenia potrzeb lokalnych,
- 5) niszczenia obszarów zabagnionych i zatorfionych, łącznie z eksploatacją torfu,
- 6) prowadzenia czynności powodujących wzmożenie procesów erozyjnych,
- 7) lokalizowania wysypisk odpadów komunalnych dla potrzeb miejscowej ludności,
- 8) lokalizowania dużych ferm hodowli zwierząt (powyżej 150 DJP),
- 9) Używania łodzi motorowych i uprawiania sportów motorowych (zakaz nie dotyczy łodzi należących do gospodarstw rybackich oraz organów bezpieczeństwa i porządku publicznego),
- 10) wycinania roślinności brzegowej w okresie wiosennym i letnio-jesiennym, zagradzania strefy przybrzeżnej na odległość minimum 100 m (nie dotyczy prac związanych z nawigacją na rzece Warcie, w gestii Zarządu Dróg Wodnych),
- 11) umieszczania tablic reklamowych i ogłoszeń, z wyjątkiem znaków związanych z ochroną i zagospodarowaniem Parku,
- 12) likwidowania zadrzewień i zakrzewień,
- 13) biwakowania poza wyznaczonym do tego miejscami.

2. Nakazy:

- 1) zakładania, uzupełniania i rekonstrukcji istniejących zadrzewień wyłącznie gatunkami rodzimymi,
- 2) stosowania w budownictwie form architektonicznych harmonizujących z walorami krajobrazowymi Parku,

- 3) ograniczenia lokalizowania budownictwa letniskowego i jego rozbudowy do zakresu ujętego w planie ochrony Parku i w planie zagospodarowania przestrzennego,
- 4) prowadzenia niezbędnych linii energetycznych wysokiego napięcia poza obszarami leśnymi,
- 5) objęcia ścisłą ochroną wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniami,
- 6) rekultywacji i zagospodarowania istniejących gruntów zdegradowanych i nieużytków,
- 7) prowadzenia gospodarki leśnej zapewniającej ciągłość i trwałość lasu oraz zachowanie właściwego składu gatunkowego dla tego regionu według „Ogólnych zasad zagospodarowania lasów wchodzących w skład parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu”,
- 8) prowadzenia gospodarki rolnej nie powodującej degradacji gleb i innych elementów środowiska, ze szczególnym zwróceniem uwagi na zasadność stosowania środków chemicznych,
- 9) wyznaczania i wykonywania prostych urządzeń ułatwiających krajoznawstwo.

§5

Przestrzeganie zakazów i nakazów, o których mowa w § 4, obowiązuje organy administracji państwowej i samorządowej, jednostki organizacyjne, podmioty gospodarcze oraz osoby fizyczne.

§6

Realizację celów, dla których tworzy się Park, umożliwiają plan ochrony i plan zagospodarowania przestrzennego, które zostaną opracowane do dnia 31 grudnia 2003 roku.

§7

Dla podmiotów gospodarczych znajdujących się na terenie Parku, które nie spełniają wymogów w zakresie gospodarki ściekowo-odpadowej i ochrony powietrza dla obszarów specjalnie chronionych wyznacza się okres przygotowawczy do 31 grudnia 2003 r.

§8

Zapewnienie należytej ochrony Parku, określonej w niniejszym rozporządzeniu, należy do Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Poznańskiego oraz rady naukowo-społecznej jako organu opiniodawczo-doradczego, która zostanie powołana odrębnym aktem prawnym.

§9

Wykonanie rozporządzenia i nadzór nad jego realizacją powierza się Wojewódzkiemu Konserwatorowi Przyrody w Poznaniu.

§10

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

Wojewoda Poznański
(–) Włodzimierz Łęcki

Opis granic
Rogalińskiego Parku Krajobrazowego

Granica Parku rozpoczyna się w punkcie położonym przy zakręcie szosy Czapury-Rogalinek, 250 m na południe (pd.) od ul. Sosnowej we wsi Wiórek. Z tego punktu biegnie w kierunku południowo-wschodnim (pd.-wsch.) drogą leśną, a dalej polną do rozwidlenia dróg na Babki, Kubalin i Gospodarstwo Rolne Głuszyna (GR Głuszyna). Biegnie w kierunku GR Głuszyna i po ok. 300 m skręca w kierunku zachodnim (zach.) po czym biegnie wzdłuż granicy lasu, po ok. 300 m skręca na pd. i biegnie wzdłuż granicy lasu ok. 600 m do drogi polnej prowadzącej do GR Głuszyna (do punktu topograficznego 80,7). Dalej ok. 100 m drogą tą na wschód (wsch.). Potem skręca na pd., omija GR Głuszyna od pd. dochodząc do drogi prowadzącej ze Starej Wsi do Głuszyny. Biegnie tą drogą ok. 1 250 m do ogrodzenia dochodzącego do drogi po jej wschodniej stronie. Skręca na pd.-wsch. i wzdłuż ogrodzenia dochodzi do granicy gmin Kórnik i Mosina. Granicą biegnie w kierunku pd.-wsch. do drogi leśnej oddzielającej oddziały 126 i 125. Drogą tą prowadzi na pd. aż do drogi Babki-GR Głuszyna-Stara Wieś. Drogą tą biegnie aż do drogi omijającej oczyszczalnię ścieków od pd. Skręca w tę drogę i prowadzi do drogi polnej Daszewice-Świątniki. Dalej biegnie tą drogą w kierunku pd. Po ok. 250 m skręca w kierunku pd.-wsch. i biegnie wzdłuż granicy lasu, następnie polem, do drogi Huby Rogalińskie-Nowa Wieś. Drogą tą w kierunku zach. kilkadziesiąt metrów do drogi polnej (do skrzyżowania przewodem elektrycznym). Skręca w tę drogę (na pd.). Biegnie 350 m, po czym skręca w kierunku pd.-wsch. w drogę leśną, biegnie nią ok. 380 m, dalej skręca (razem z drogą) w kierunku pd.-zach. (w kierunku wsi Rogalin). Po ok. 260 m skręca w drogę na pd. Biegnie aż do drogi Świątniki-Rogalin. Dalej biegnie po tej drodze przez Świątniki, Radzewicz, Trzykolne Młyny, Czmoniec, Orkowo i dalej w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą polną i drogą tą do Niestabina. W Niestabinie linią zabudowy w kierunku zachodnim do polnej drogi w kierunku łąk. Drogą tą w kierunku południowym i dalej za zabudowaniami Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej Niestabi i wzdłuż linii energetycznej do drogi polnej w kierunku Zbrudzewa. Drogą tą w kierunku południowym do szosy Niestabin-Zbrudzewo. Od szosy tej drogą wzdłuż lasu do skrzyżowania z drogą prowadzącą do Zbrudzewa. Drogą tą do granicy zabudowy i dalej tą linią w kierunku południowym do końca wsi do drogi prowadzącej w łąki. Drogą tą i dalej ścieżką w kierunku południowo-zachodnim do kanału ulgi i wału przeciwpowodziowego. Wałem tym (granicą miasta Śrem) do rzeki Warty. Po przekroczeniu rzeki granicą miasta do górnego załomu zalesionej skarpy (granicę lasu) za ogrodzeniem oczyszczalni ścieków. Granicą lasu (skarpy) w kierunku północnym do granicy parku podworskiego w Psarskim. Granicą tą aż do linii zabudowy około 200 m od Warty. Dalej równoległe wzdłuż rzeki w kierunku północnym do granicy lasy. Granicą tą dalej na północ. Następnie wzdłuż górnego załomu skarpy za linią pojedynczych zabudowań wsi Góra do granicy lasu. Dalej granicą lasu omijając zabudowania wsi Góra do zabudowań Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej Góra. Granica zabudowań (parku podworskiego) do szosy Góra-Jaszkowo. Szosą tą dalej w kierunku północnym do granic gminy Śrem i dalej granicą gmin do drogi Śrem-Przylepki i dalej przebiega tą drogą przechodząc przez wieś Przylepki. Za wsią skręca w kierunku półn.-półn.-zach. i po około 900 m skręca polem w kierunku zach. i dochodzi do granicy lasu. Tu skręca w kierunku półn.-zach. i biegnie jego skrajem, a częściowo drogami polnymi w kierunku drogi drugorzędowej łączącej Grabianowo z Żabnem, wchodząc na nią po pd. stronie terenów podmokłych, około 250 m przed jej zakrętem w kierunku Żabna. Za Żabnem po około 350 m opuszcza drogę drugorzędową i biegnie prosto drogą wiejską w kierunku półn.-wsch., by po osiągnięciu granicy lasu skrócić wzdłuż niej w kierunku półn.-zach. drogą polną, a po osiągnięciu kanału Szymanowo-Grzybno skrócić na półn.-wsch. wzdłuż jego biegu, by przed jego zakrętem na wsch. bieć dalej drogą polną w kierunku półn.-zach. Na wspomnianym zakręcie kanału granica parku przechodzi z terenu gminy Brodnica na teren gminy Mosina. Po osiągnięciu granicy lasu i wejściu do niego na około 125 m granica skręca drogą leśną na zach.-pd.-zach., a po osiągnięciu drogi głównej skręca na pd.-wsch. dochodząc nią do Żabinka (w ten sposób omija istniejący tu, a pracujący na miejscowym surowcu, zakład budowlany). W Żabinku skręca w drogę wiejską w kierunku zach.-pd.-zach., biegnąc stale po granicy lasu. Po około 2,3 km wchodzi do lasu i drogą wiejską biegnie łukiem przez las dochodząc do leśniczówki Grzybno położonej

we wsi Nowinki. Przed leśniczówką wzdłuż jej ogrodzenia skręca w kierunku wsch.-płn.-wsch. i biegnie granica lasu skręcając po około 650 m na płn.-płn.-wsch., a po dalszych 150 m w kierunku wsch. Po wejściu do lasu skręca na płn. i krętą drogą leśną dochodzi do drogi wiejskiej, przecina ją i biegnie drogą leśną w kierunku płn.-płn.-wsch., by od punktu topograficznego o wys. 64,1 m n.p.m. bieć dalej drogą wiejską ciągle przez las w kierunku Nowego Krosna do granicy miasta Mosina. Biegnie tą granicą w kierunku płn. aż do drogi Mosina-Żabinko. Skręca w tę drogę w kierunku pd.-wsch. i po ok. 250 m skręca w kierunku płn.-wsch. Po ok. 210 m skręca na wsch. i po ok. 50 m znowu na płn.-wsch. dochodząc ponownie do granicy miasta Mosina. Granicą miasta biegnie w kierunku pd.-wsch. ok. 750 m. Dalej, nadal granica miasta Mosina, w kierunku płn. dochodząc do drogi Krajkowo-Oczyszczalnia Ścieków Mosina. Przecina tę drogę i biegnie dalej granicą miasta w kierunku płn.-wsch. ok. 130 m. Biegąc dalej granica miasta Mosina skręca w kierunku płn.-zach. i w miejscu, w którym granica miasta Mosina skręca na zach., granica Parku biegnie drogą polną aż do Kanału Mosińskiego. Kanałem tym, po ok. 250 m, dochodzi do Warty i dalej biegnie w dół rzeki, jej prawym brzegiem. Na wysokości wsi Wiórek w miejscu zakrętu rzeki Warty pod kątem prostym w kierunku płn.-wsch. na wysokości kanału płynącego ze wsi Wiórek i przechodzi na drogę polną i skręca nią na pd.-zach. dochodząc do granicy lasu. Skręca w drogę w kierunku pd.-wsch. i przechodząc przez punkt topograficzny 60,3 drogą tą dochodzi do drogi Rogalinem-Wiórek. Skręca nią na płn. do punktu wyjścia (ok. 350 m).